

Í MELDRINUM

Borgarstjórafrúan vil hava avbjóðingar

– Eg havi funnið útav, at tað nyttar ikki at taka sær atfinningar ov nær. Tað sigur Hjørdis Mortensen, kona borgarstjóran í Tórshavnar Kommunu. Henni dámar væl avbjóðingar, og tað fær hon sum borgarstjórafrúa og í dagliga starvinum, hon hevur havt í 50 ár

Rannvá G. Fossaberg
Heinesen Myndir

Hon situr trúföst undir liðini á borgarstjóranum í størstu kommununi í landinum, tá hann eitt nú er vertur fyri kongaligum gestum, er á konsert, fer uttanlands í arbeiðsrindum og fær vitjan av útlenskum stjórnarleiðarum.

– Eg havi fingið nógvar upplivingar, síðani maðurin bleiv borgarstjóri, men eg haldi ikki, at eg sjálv eri broytt stórvegis, sigur Hjørdis Mortensen. Í hesum døgum kann hon hátíðarhalda, at hon í samfull 50 ár hevur starvast sum stjórnarskrivari hjá Tryggingarfelagnum Føroyar.

Stjórin bjóðaði starvið

At kunna hátíðarhalda 50 ára starvsdag er nakað, sum Hjørdis onkursvegna heldur vera løgið.

– Sjálvandi er tað stórt fyri meg, men samstundis minnir tað meg eisini á, hvussu skjótt tíðin gongur, sigur Hjørdis Mortensen, sum minnst fyrsta arbeiðsdagin fyri 50 árum síðan.

– Fyrsti arbeiðsdagur var ein vakur summarmorgun í 1962. Eg minnst, at eg skuldi sita við eini skrivimaskinu av tí gamla slagnum, og sum nakað av tí fyrsta fekk eg upplæring í at seta pappír í maskinuna, greiðir Hjørdis frá. Tað var stjórin á Tryggingini tá, Thomas Thomasen, ið bjóðaði henni starvið.

– Skrivarin hjá Thomasen, sum varð nevndur við eftirnavni, hevði sagt seg úr starvi, og Thomas helt, at eg var væl eignað til júst hetta arbeiðið, og hann bjóðaði mær so fulltíðarstarv sum skrivari, sigur Hjørdis Mortensen. Henni dámdi alt fyri eitt á nýggja arbeiðsplássinum.

– Eg treivst beinanvegin, tí eg gjørdi tað, mær dámdi, sum var og framvegis er at skriva, rætles og reinskriva, umframt at røkja aðrar umsitingaruppgávur, sigur Hjørdis Mortensen og leggur afturat:

– Vit vóru einans 11 starvsfólk at byrja við, og vit vóru nøkur, sum kendust. Upp á mangar mátar vóru vit sum ein litil familja, minnst Hjørdis Mortensen.

Hesi 50 árin, hon hevur starvast á Tryggingini, er nógv broytt, men serliga teldurnar hava broytt arbeiðsdagin og gjørt hann munandi lættari.

– Áðrenn teldurnar brúktu vit eitt nú kalkerpappír, og tað

var ikki lukkult, um tú gjørdi ein feil, tí so mátti alt viskast ella skrivast av nýggjum. So hvørt sum tøkkin bleiv ment, bleiv arbeiðið lættari. Eg minnst, hvussu fyrstu teldurnar í 80árunum fyltu alt skrivaraborðið. Í dag fáast teldur í lummastødd.

Samanhaldi er altavgerandi

Í dag er ikki óvanligt, at fólk royna seg innan fleiri ymisk yrki,

men Hjørdis Mortensen hevur ongantíð havt hug til at fingið sær annað arbeiði.

– Eg geri tað, mær dámar og trívist væl, so eg havi ongantíð ordiliga sæð nakra orsök til at finna mær annað arbeiði, sigur Hjørdis Mortensen. Hon vísir á, at samanhangið á arbeiðsplássinum altíð hevur verið nakað serligt á Tryggingini.

– Vit hava altíð havt tað gott saman sum starvsfelagar. Sjálvandi er munur á at vera 11 starvsfólk og so at

vera eini 130, men javnan verður skipað fyri útferðum, hugnaløtum og veitslum, so samanhangið er gott. Tað hevur stóran týdning, haldi eg, sigur Hjørdis Mortensen. Hon og borgarstjórin bógva tætt við arbeiðsplássið, og tað hevur eisini týdning.

– Tað er deiligt ikki at skula brúka langa tíð upp á ferðing. Serliga tá børnini vóru smá, var tað ein fyrimunur, at arbeiðsplássið lá tætt við heimið, greiðir Hjørdis

Mortensen frá og heldur fram:

– Eg og maðurin arbeiða nógv, men vit hava eisini tíð til at gera onnur ting og kunnu røkja onnur áhugamál, sigur Hjørdis Mortensen, sum sjálv í nógv ár hevur iðkað fimleik við Havnar Fimleikafelag.

Trívist sum borgarstjórafrúa

Afturat fulltíðarstarvinum á Tryggingini er Hjørdis Mortensen kona Heðin Mortensen, borgarstjóra í Tórshavnar Kommunu, og tað merkir, at hon javnan er við manninum, tá ymiskar uppgávur sum borgarstjóri skulu røkjast. Eisini uppgávur uttanlands.

– Eg meti ofta sjálv, nær eg eigi at vera við Heðini til okkurt, og nær tað ikki er neyðugt. Tíbetur eru tey lagalig á mínum arbeiðsplássi, soleiðis at eg kann fáa frí, tá okkurt er, sum eg skal til saman við Heðini, greiðir Hjørdis Mortensen frá. Sum borgarstjórafrúa er hon við til nógv ymisk tiltøk og er tískil eisini javnan at síggja í fjølmiðlunum. Hóast henni ikki altíð hóvar at skula sita á fremstu røð, so er tað ikki nakað, ið órógvar hana stórvegis.

– Tað er ein partur av tí. Eg haldi ikki, at eg hugsu so nógv um, at eg á ein hátt eri ein almennur persónur, tí eg tími væl at fara við manninum, tá hann skal røkja onkrar uppgávur sum borg-